

മധുരമായ കുട്ടികളേ , നിങ്ങള് പരസ്പരം സഹോദരസഹോദരൻ മാരാണ് . നിങ്ങള് ആത്മീയസ്നേഹത്തോടുകൂടി ഇരിക്കണം . സുഖം കൊടുക്കുന്നവരായി മാറി എല്ലാവർക്കും സുഖം കൊടുക്കണം . ഗുണഗ്രാഹിയായി മാറണം .

ചോദ്യം :- പരസ്പരം ആത്മീയസ്നേഹം ഇല്ലാത്തതിന്റെ കാരണം എന്താണ് ? ആത്മീയസ്നേഹം എങ്ങനെയാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്?

ഉത്തരം :- ദേഹാഭിമാനം കാരണം മറ്റുള്ളവരുടെ കുറവുകളെ കാണുമ്പോള് ആത്മീയസ്നേഹം ഉണ്ടാകുന്നില്ല. എപ്പോഴാണോ ആത്മ- അഭിമാനിയായി മാറുന്നത്, സ്വയത്തിന്റെ കുറവ് ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനുള്ള താല്പര്യം ഉണ്ടാകുന്നത്, സതോപ്രധാനമായി മാറുന്നതിനുള്ള ലക്ഷ്യം വെയ്ക്കുന്നത്, മധുരവും സുഖവും കൊടുക്കുന്നവരുമായി മാറുന്നത് അപ്പോള് പരസ്പരം വളരെ സ്നേഹം ഉണ്ടാകുന്നു. ബാബയുടെ ശ്രീമതമാണ് -കുട്ടികളേ ആരുടെയും അവഗുണങ്ങളെ കാണരുത്. ഗുണവാനായി മാറുന്നതിനും മാറ്റുന്നതിനുമുള്ള ലക്ഷ്യം വെയ്ക്കണം. എല്ലാവരേക്കാളും കൂടുതല് ഗുണം ഒരു ബാബയിലാണ്. ബാബയില് നിന്ന് ഗുണങ്ങളെ എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കൂ ബാക്കി എല്ലാ കാര്യങ്ങളും വിട്ടുകളയുകയാണെങ്കില് സ്നേഹത്തോടെ ജീവിക്കാന് സാധിക്കും.

ഓം ശാന്തി. ഇപ്പോള് നിങ്ങള് കുട്ടികളാകറിയാം പരിധിയില്ലാത്ത അച്ഛന് നമ്മളെ സതോപ്രധാനമാക്കി മാറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതിനുവേണ്ടി യുക്തിയും പറഞ്ഞുതരുന്നു. ബാബയിരുന്ന് കുട്ടികളെ പഠിപ്പിച്ചു തരികയാണ്, പരസ്പരം നിങ്ങളെ വളരെയധികം ആത്മീയസ്നേഹം ഉണ്ടായിരിക്കണം. യഥാർത്ഥത്തില് നിങ്ങളെ അത് ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാല് ഇപ്പോള് ഇല്ല. മൂലവതനത്തില് പ്രേമത്തിന്റെ കാര്യമേ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് പരിധിയില്ലാത്ത അച്ഛന് ഇരുന്ന് പഠിപ്പിക്കുകയാണ്. കുട്ടികളേ ഇന്ന്, നാളെ എന്ന് പറഞ്ഞ് പറഞ്ഞ് സമയം തീര്ന്ന് പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ദിവസങ്ങളും മാസങ്ങളും പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ബാബ മനസ്സിലാക്കിത്തന്നിട്ടുണ്ട് നിങ്ങള് ഈ ലക്ഷ്മിയും നാരായണനുമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ നിങ്ങളെ ആക്കിയത് ആരാണ്? ബാബയാണ്. പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് നിങ്ങള് താഴെയിറങ്ങിയത്? മുകളില് നിന്ന് ഇറങ്ങിയിറങ്ങി സമയം കഴിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ ദിവസം പോയി, മാസം പോയി, വര്ഷം പോയി, സമയം പോയി. നിങ്ങളെക്കറിയാം നമ്മള് ആദ്യം സതോപ്രധാനമായിരുന്നു. പരസ്പരം വളരെ സ്നേഹമുണ്ടായിരുന്നു. ബാബ സഹോദരന്മാര്ക്ക് പഠിപ്പി നല്കി. നിങ്ങള് സഹോദരസഹോദരന്മാര്ക്ക് പരസ്പരം വളരെ സ്നേഹമുണ്ടായിരിക്കണം. ഞാന് നിങ്ങളുടെ എല്ലാവരുടെയും അച്ഛനാണ്. നിങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം തന്നെ സതോപ്രധാനമായിമാറുക എന്നതാണ്. നിങ്ങള് മനസ്സിലാക്കുന്നു, എത്രത്തോളം നിങ്ങള് തമോപ്രധാനത്തില് നിന്ന് സതോപ്രധാനമായി മാറുന്നുവോ അത്രയും സന്തോഷത്താല് ഗദ്ഗദ് ഉണ്ടാകുന്നു. നമ്മള് സതോപ്രധാനമായിരുന്നു, സഹോദരസഹോദരന്മാര് പരസ്പരം വളരെ സ്നേഹത്തോടുകൂടി ജീവിച്ചിരുന്നു. സ്വർഗത്തിലെ ദേവതമാര്ക്ക് വളരെയധികം മഹിമയുണ്ട്-നമ്മള് അവിടെ വസിച്ചിരുന്നവരായിരുന്നു. പിന്നീട് താഴേക്കു വന്നു. ആദ്യത്തെ തീയതി മുതല് ഇനി 5000 വര്ഷത്തിലേക്ക് കുറച്ചു വര്ഷമേ ബാക്കിയുള്ളൂ. തുടക്കം മുതല് നിങ്ങള് എങ്ങനെയാണ് പാര്ട്ട് അഭിനയിച്ചുവന്നത്- ഇപ്പോള് നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയിലുണ്ട്. ദേഹാഭിമാനം കാരണം പരസ്പരം സ്നേഹമില്ല. പരസ്പരം കുറവുകളെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നിങ്ങള് ആത്മാഅഭിമാനി ആയിരുന്നു എങ്കില് ആരുടെയും കുറവുകളെ കാണുമായിരുന്നില്ല, അവര് അങ്ങനെയാണ്, ഇവര് ഇങ്ങനെയാണ്-പരസ്പരം വളരെ സ്നേഹമുണ്ടായിരുന്നു- ഇപ്പോള് ആ അവസ്ഥ ധാരണ ചെയ്യണം-ഇവിടെ പരസ്പരം വഴക്കടിക്കുന്ന രീതിയിലുള്ള ദുഷ്ടിയിലാണ് കാണുന്നത്. ഇതൊക്കെ ഇപ്പോള് എങ്ങനെ സമാപ്തമാകും. ഇത് ബാബയിരുന്ന് മനസ്സിലാക്കിത്തരികയാണ്. കുട്ടികളെ നിങ്ങള് സതോപ്രധാന പുണ്യദേവീദേവതകളായിരുന്നു. പിന്നീട് മെല്ലെ മെല്ലെ അധഃപതിച്ച് തമോപ്രധാനമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങള് എത്ര മധുരമായിരുന്നോ ഇപ്പോള് വീണ്ടും അങ്ങനെ മധുരമായിമാറൂ. നിങ്ങള് സുഖം കൊടുക്കുന്നവരായിരുന്നു. പിന്നീട് ദുഃഖം കൊടുക്കുന്നവരായിമാറി. രാവണരാജ്യത്തില് പരസ്പരം ദുഃഖം കൊടുക്കുകയും കാമവികാരത്തില് പോവുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ അഞ്ചുവികാരം നിങ്ങളുടെ എത്ര വലിയ ശത്രുവാണ്. ഇത് വികാരിലോകമാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാല് രാവണരാജ്യമാണ്. ഇതും നിങ്ങള് മനസ്സിലാക്കുന്നു- രാമരാജ്യം, രാവണരാജ്യം എന്ന് ഏതിനെയാണ് പറയുന്നത്. ഇന്ന്, നാളെ എന്നുപറഞ്ഞ് സത്യയുഗം കഴിഞ്ഞു, ത്രേതായുഗവും കഴിഞ്ഞു, ദ്വാപരവും പൂര്ണ്ണമായി. ഇപ്പോള് കലിയുഗവും പൂര്ണ്ണമാകും. ഇപ്പോള് നിങ്ങള് താഴേക്കുവന്ന് സതോപ്രധാനത്തില് നിന്ന് തമോപ്രധാനമായി

മാറിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ ആ ആത്മീയസന്തോഷം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി. ഇപ്പോള് നിങ്ങളുടെ സന്തോഷപ്രധാനമായി മാറണം. ഞാൻ വന്നിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളെ തീർച്ചയായും സന്തോഷപ്രധാനമാക്കി മാറ്റുകതന്നെ ചെയ്യും.

ഇതും ബാബ മനസിലാക്കിത്തരുന്നു-കുട്ടികളെ അയ്യായിരം വർഷങ്ങളുടെ ശേഷം സംഗമയുഗമാകുമ്പോള് തന്നെയാണ് ഞാൻ വരുന്നത്. നിങ്ങളുടെ മനസിലാക്കിത്തരുന്നു-വീണ്ടും സന്തോഷപ്രധാനമാകും. സ്വയത്തെ ആത്മാവാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി ബാബയെ ഓർമ്മിക്കൂ. എത്രയും ഓർമ്മിക്കുന്നുവോ അത്രയും കുറവുകള് ഇല്ലാതാകും. നിങ്ങളെ എപ്പോഴാണോ സന്തോഷപ്രധാന ദേവീദേവത ആയിരുന്നത് അപ്പോഴൊരു കുറവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇപ്പോള് ഈ കുറവുകള് എങ്ങനെ ഇല്ലാതാകും? ആത്മാവിനു തന്നെയാണ് അശാന്തിയുണ്ടാകുന്നത്. ഇപ്പോള് ഉള്ളില് പരിശോധിക്കണം-ഞാൻ എന്തുകൊണ്ടാണ് അശാന്തമായിരിക്കുന്നത്. എപ്പോഴാണോ നമ്മള് സഹോദരങ്ങളായിരുന്നത്, അപ്പോള് പരസ്പരം വളരെ സ്നേഹം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോള് വീണ്ടും ആ അച്ഛൻ വന്നിരിക്കുകയാണ്. പറയുകയാണ് സ്വയത്തെ ആത്മസഹോദരന്മാരെന്ന് മനസിലാക്കൂ. പരസ്പരം വളരെ സ്നേഹത്തിലിരിക്കൂ. ദേഹാഭിമാനത്തില് വരുന്നതിലൂടെത്തന്നെയാണ് പരസ്പരം കുറവുകള് കാണുന്നത്. ഇപ്പോള് ബാബ പറയുന്നു- നിങ്ങളെ ഉയർന്ന പദവി നേടുന്നതിനുള്ള പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യൂ. നിങ്ങളുടെറിയാം പുതിയ ലോകത്തില് ബാബ നമുക്ക് സമ്പത്ത് തന്നിരുന്നു. 21 ജന്മത്തേക്ക് വളരെ നിറച്ചുതന്നിരുന്നു. ഇപ്പോള് ബാബ വീണ്ടും വന്നിരിക്കുകയാണ്. എങ്കില് എന്തുകൊണ്ട് നമുക്ക് ബാബയുടെ നിർദ്ദേശത്തിലൂടെ നടന്ന് പൂർണ്ണമായും സമ്പത്തേടുത്തുകൂടാ. നിങ്ങളെ മധുരമധുരമായ കുട്ടികള് ദൃഢതയുള്ളവരായിരുന്നു. ഒരഭിപ്രായവ്യത്യാസവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആരെയും നിന്ദിച്ചിരുന്നില്ല. ഇപ്പോഴൊന്നൊന്നെങ്കിലും-അതെല്ലാം മറക്കണം. നമ്മളെല്ലാവരും സഹോദരസഹോദരന്മാരാണ്. ഒരു ബാബയെ ഓർമ്മിക്കണം. എത്രയും വേഗം സന്തോഷപ്രധാനമായി മാറുന്നതിനുള്ള ഉത്സാഹത്തിലിരിക്കണം. ഇയാള് ഇങ്ങനെയാണ്, ഇയാള് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു-ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളെ മറക്കൂ. ഇതെല്ലാം വിട്ടു. ബാബ പറയുന്നു. സ്വയത്തെ ആത്മാവാണെന്നു മനസിലാക്കൂ. സന്തോഷപ്രധാനമായി മാറാനുള്ള പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യൂ. മറ്റുള്ളവരുടെ അവഗുണങ്ങളെ കാണരുത്. ദേഹാഭിമാനത്തില് വരുമ്പോഴാണ് അവഗുണങ്ങളെ കാണുന്നത്. അവഗുണങ്ങളെ കാണുകയേ ചെയ്യരുത്. എല്ലാവരെയും ഗുണവാനാക്കി മാറ്റുന്നതിനുള്ള പരിശ്രമം ചെയ്യൂ. എങ്കില് ഒരിക്കലും ഒരു ദുഃഖവുമുണ്ടാവില്ല. ഇനി ആരെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും വിപരീതകാര്യങ്ങളെ ചെയ്തു എന്നിരിക്കട്ടെ-മനസിലാക്കൂ-രജോ, തമോപ്രധാനമാണ്. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ പെരുമാറ്റവും അങ്ങനെത്തന്നെയായിരിക്കും. സ്വയത്തെ നോക്കണം-ഞാൻ എത്രത്തോളം സന്തോഷപ്രധാനമായിരിക്കുന്നു? ഏറ്റവും ഗുണം ബാബയിലാണുള്ളത് അതുകൊണ്ട് ബാബയില് നിന്ന് തന്നെ ഗുണങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കൂ. മറ്റുള്ള കാര്യങ്ങളെല്ലാം വിട്ടു. അവഗുണങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ച് ഗുണങ്ങളെ ധാരണ ചെയ്യൂ. ബാബ എത്ര ഗുണവാനാക്കി മാറ്റുന്നു. പറയുകയാണ് നിങ്ങളെ കുട്ടികളും എനിക്കു സമാനമാകണം. ബാബ സദാ സുഖം തരുന്നവനാണ്. സന്തോഷപ്രധാനമായിമാറുന്നതിനുള്ള ആഗ്രഹം വെക്കൂ. മറ്റു കാര്യങ്ങളൊന്നും കേള്ക്കരുത്. ആരുടെയും സ്റ്റാനി ചെയ്യരുത്. എല്ലാവരിലും എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ കുറവുകള് ഉണ്ടായിരിക്കും. കുറവുകളും സ്വയം മനസിലാക്കാൻ കഴിയാത്ത തരത്തിലുള്ളതാണ്. മറ്റുള്ളവർ മനസിലാക്കുന്നു-ഇവരില് ഇന്ന കുറവുകള് ഉണ്ട്. സ്വയത്തെ വളരെ നല്ലവരായി വിചാരിക്കുന്നു, എന്നാല് വല്ലപ്പോഴും വിപരീതവാക്കുകള് വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സന്തോഷപ്രധാനാവസ്ഥയില് ഈ കാര്യങ്ങളൊന്നുമുണ്ടാകുന്നില്ല. ഇവിടെ കുറവുകളുണ്ട് എന്നാല് മനസിലാക്കാത്തതു മൂലം സ്വയത്തെ ജ്ഞാനിയാണെന്നു കരുതുന്നു. ബാബ പറയുന്നു-ജ്ഞാനി ഞാൻ ഒന്ന് മാത്രമാണ്. നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും മധുരമാക്കിമാറ്റാൻ വന്നിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും അവഗുണങ്ങളെ ഉണ്ടെങ്കില് എല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കൂ. തന്നിലേക്കു നോക്കൂ. നമ്മള് എത്രമാത്രം തന്റെ മധുരമധുരമായ ആത്മീയപിതാവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട് ? എത്ര സ്വയം മനസിലാക്കുന്നുണ്ട്? എത്ര മറ്റുള്ളവർക്ക് മനസിലാക്കിക്കൊടുക്കുന്നുണ്ട് ? ദേഹാഭിമാനത്തില് വരികയാണെങ്കില് ഒരു കാര്യവുമില്ല. ബാബ പറയുന്നു- നിങ്ങളെ അനേകതവണ തമോപ്രധാനത്തില് നിന്ന് സന്തോഷപ്രധാനമായി മാറിയിട്ടുണ്ട്. ഇനി വീണ്ടും ആകും. ശ്രീമതത്തിലൂടെ നടന്ന് എന്നെ ഓർമ്മിക്കൂ. ശിരസ്സില് പാപങ്ങളുടെ ഭാരം വളരെയുണ്ട്. അതിനെ ഇറക്കിവക്കുന്നതിനുള്ള ചിന്ത ഉണ്ടായിരിക്കണം. ദേവതകളുടെ മുന്നില് പോയി പറയുന്നുമുണ്ട്-ഞങ്ങളെ പാപികളാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാല് ദേവതകളില് പവിത്രതയുടെ ശക്തിയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ മഹിമ പാടുന്നു. അങ്ങ് സത്യഗുണസമ്പന്നന്, 16 കലാസമ്പൂർണ്ണന്...ആകുന്നു. പിന്നീട് വീട്ടില് വരുമ്പോള് മറന്നുപോകുന്നു. ദേവതകളുടെ മുന്നില് പോകുമ്പോള് സ്വയത്തോട് വെറുപ്പു തോന്നുന്നു. എന്നാല് വീട്ടില് വന്നാല് ഒരു വെറുപ്പും തോന്നുന്നില്ല-സ്വല്പം പോലും ചിന്തിക്കുന്നില്ല ഇവരെ ഇങ്ങനെയാക്കി മാറ്റുന്നതാണോ ? ഇപ്പോള് ബാബ പറയുന്നു-കുട്ടികളേ ഈ പഠിപ്പു പഠിക്കൂ. ദേവതയായി മാറുന്നതിനുവേണ്ടി ഈ പഠിപ്പ് പഠിക്കുക തന്നെ വേണം. ശ്രീമതത്തിലൂടെ നടക്കണം. ബാബ പറയുന്നു-എന്നെ മാത്രം ഓർമ്മിക്കൂ. ബാബയില് നിന്ന് ആ സമ്പത്തേടുക്കുക തന്നെ വേണം. ഇതും ബുദ്ധിയിലുണ്ട്. മനുഷ്യർ അവരുടെ സ്തുതി ചെയ്യുന്നു. പിന്നീട് മറുവശത്ത് അവരുടെ സ്റ്റാനിയും

ചെയ്യുന്നു. കാരണം, ഒന്നും അറിയുന്നില്ല. പറയുന്നു-പട്ടിയിലും പൂച്ചയിലുമെല്ലാമുണ്ട്, എല്ലാം പരമാത്മാവിന്റെ രൂപമാണ്. എത്രത്തോളം കഴിയുമോ പരിശ്രമിക്കണം ബാബയെ ഓർമ്മിക്കാൻ. ആദ്യവും ഓർമ്മിച്ചിരുന്നു-അത് വ്യഭിചാരി ഓർമ്മയായിരുന്നു. വളരെ പേരെ ഓർമ്മിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോള് ബാബ പറയുന്നു-അവ്യഭിചാരി ഓർമ്മയിലിരിക്കൂ. എന്നെ മാത്രം ഓർമ്മിക്കൂ. ഭക്തിമാർഗത്തില് ആരെയാണോ നിങ്ങള് ഓർമ്മിച്ചുവന്നത്-അതെല്ലാം ഇപ്പോള് തമോപ്രധാനമായിരിക്കുന്നു. ആത്മാവ് തമോപ്രധാനമാണെങ്കില് സ്വയം തമോപ്രധാനമായവരെ ഓർമ്മിക്കുന്നു. ഇനി ഇപ്പോള് വീണ്ടും സതോപ്രധാനമാവണം. അവിടെ ഭക്തിയൊന്നുമില്ല. ഓർമ്മിക്കേണ്ട ആവശ്യവുമില്ല. ബാബ മനസിലാക്കിത്തരികയാണ്- കുട്ടികളേ ഇതില് തന്നെ ശ്രദ്ധ വെക്കൂ- നമ്മള് എങ്ങനെ സതോപ്രധാനമായി മാറണം? ജ്ഞാനം വളരെ സഹജമാണ്. ബാഡ്ജിലും നിങ്ങള്ക്ക് മനസിലാക്കിക്കൊടുക്കാൻ സാധിക്കും-ഇത് പരിധിയില്ലാത്ത അച്ഛനാണ്. ഇദ്ദേഹത്തില്നിന്നാണ് ഈ സമ്പത്ത് ലഭിക്കുന്നത്. ബാബ സ്വർഗത്തിന്റെ സ്ഥാപന ചെയ്യുകയാണ്. എങ്കില് തീര്ച്ചയായും ഇവിടെത്തന്നെ ഉണ്ടാകുമല്ലോ. ശിവജയന്തി അർത്ഥം സ്വർഗജയന്തി. ദേവതമാര് എങ്ങനെ ഉണ്ടായി? ഈ പുരുഷോത്തമസംഗമയുഗത്തില് ഈ പഠിത്തത്തിലൂടെ തന്നെയാണ് ദേവതയായി മാറിയത്. എല്ലാത്തിന്റെയും ആധാരം പഠിത്തവും ഓർമ്മയുമാണ്. ഓർമ്മയുടെ യാത്രയിലിരിക്കുന്നതിലൂടെ പിന്നെ മറ്റുള്ള കാര്യങ്ങള് മറന്നുപോകുന്നു. ബാബ മനസിലാക്കിത്തന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു-കുട്ടികളേ ദേഹാഭിമാനം ഉപേക്ഷിക്കൂ. അവര് ഇങ്ങനെയാണ്, അവര് ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നു...ഈ കാര്യങ്ങളിലൊന്നും ഒരു ലാഭവുമില്ല. സമയം നഷ്ടപ്പെടുക മാത്രമാണ്. തമോപ്രധാനത്തില് നിന്ന് സതോപ്രധാനമായി മാറാൻ ഒരുപാടു പരിശ്രമം ആവശ്യമാണ്. വിഷ്ണുങ്ങളും ഉണ്ടാവുന്നു. പഠിത്തത്തില് കൊടുക്കാറൊന്നും വരില്ല ഓർമ്മയുടെ യാത്രയില് വരുന്നതു പോലെ. സ്വയത്തില് നോക്കണം-ഞാൻ എത്രത്തോളം ബാബയുടെ ഓർമ്മയിലിരിക്കുന്നുണ്ട്, എത്രത്തോളം ബാബയോടു സ്നേഹമുണ്ട് , സ്നേഹം ഇങ്ങനെയുള്ളതായിരിക്കണം-ബാബയില് ഒട്ടിച്ചേർന്ന പോലെ! ആഹാ ബാബാ ..അങ്ങ് ഞങ്ങളെ എത്ര അറിവുള്ളവരാക്കി മാറ്റി . ഉയർന്നതില് വെച്ച് ഉയർന്നത് അങ്ങാണ്. പിന്നെ ഈ മനുഷ്യസൃഷ്ടിയില് അങ്ങ് ഞങ്ങളെ എത്ര ഉയർന്നതാക്കി മാറ്റുന്നു ! ഇങ്ങനെ ഇങ്ങനെ ബാബയോട് ഉള്ളില് സംസാരിക്കണം. ബാബാ.. അങ്ങ് എത്ര അത്ഭുതങ്ങളാണ് കാണിക്കുന്നത്. സന്തോഷം കൊണ്ട് ഗർഭഭം ഉണ്ടാവണം. പറയാറുണ്ട് സന്തോഷം പോലൊരു ടോണിക്ക് ഇല്ല. അതുകൊണ്ട് ബാബയെ മീലനം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ വളരെ സന്തോഷമുണ്ടാവുന്നു. പരിധിയില്ലാത്ത അച്ഛന് പരമാത്മാവായ ബാബ നമ്മളെ പഠിപ്പിക്കുകയാണ്. ബാബ എത്ര ദയാമനസ്കനാണ്. മുമ്പും ഭഗവാനുവാച അക്ഷരം കേട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നാല് അത് അസത്യമായതുകൊണ്ട് മനസ്സില് തറച്ചിരുന്നില്ല. കല്ലിലും മുളളിലുമെല്ലാം ഭഗവാനുണ്ടെങ്കില് വാക്കുകള് എങ്ങനെ ഉച്ചരിക്കും? നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയില് വളരെയധികം പുതിയ പുതിയ കാര്യങ്ങളുണ്ട്. ഇത്രയും മറ്റുള്ളവരുടെ ബുദ്ധിയിലുണ്ടാവില്ല. മുന്നോട്ടു പോകുന്നതോറും നിങ്ങളുടെ ഈ ദൈവികവൃക്ഷം വളർന്നുവലുതാകും. എല്ലാവർക്കും സന്ദേശം കൊടുക്കൂ-സ്വയത്തെ ആത്മാവാണെന്നു മനസിലാക്കി ബാബയെ ഓർമ്മിക്കൂ-എങ്കില് നിങ്ങളുടെ വികർമ്മം വിനാശമാകും, നിങ്ങള് വിശ്വത്തിന്റെ അധികാരിയാകും. സന്ദേശം തരുന്നത് ഒരു ബാബ തന്നെയാണ്- എന്നെ മാത്രം ഓർമ്മിക്കൂ. എങ്കില് സതോപ്രധാനമായിമാറും. സതോപ്രധാനലോകത്തിലേക്ക് വരുകയും ചെയ്യും. ഇതാണ് ബാബയുടെ സന്ദേശം. ഈ സന്ദേശം എല്ലായിടത്തും എഴുതിവെക്കൂ. എല്ലാത്തിന്റെയും ആധാരം ഇതാണ്. യൂറോപ്യന്മാർക്കു വേണ്ടി ഈ ചക്രത്തിലും വൃക്ഷത്തിലും മുഴുവൻ നോളേജുമുണ്ട്. അവരോട് വിശ്വത്തിന്റെ ഹിസ്റ്ററി-ജോഗ്രഫി എങ്ങനെ ആവർത്തിക്കുന്നു എന്നത് പറഞ്ഞുകൊടുക്കണം എങ്കില് അവര് അത്ഭുതപ്പെടും. അമരനാഥനായ ബാബ സത്യമായ അമരകഥ കേള്പ്പിക്കുകയാണ്-അമരപുരിയിലേക്കു പോകുന്നതിനുവേണ്ടി. അത് അമരലോകമാണ്-ഇത് താഴെ മൃത്യുലോകമാണ്. ഏണിപ്പടിയല്ല -ഇപ്പോള് നമ്മള് മുകളിലേക്കു പോകും. പിന്നീട് നമ്പരവായി താഴേക്കു വരും. എപ്പോഴും മനസിലാക്കൂ -ശിവബാബയാണ് നമ്മളെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ആ ബാബയെത്തന്നെ ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കൂ. എങ്കില് വളരെ സന്തോഷമുണ്ടാകും. ശിവബാബ ഈ ശരീരത്തില് പ്രവേശിച്ച് നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുകയാണ്. ഇത് അത്ഭുതകരമായ ദമ്പതികളാണ്. ബാബ ഇദ്ദേഹത്തോട് പറയുകയാണ്- നീ എന്റെ ഭാര്യയാണ്. നിന്നിലൂടെയാണ് ഞാൻ ദത്തെടുക്കുന്നത്. പിന്നീട് മാതാക്കളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ദത്തെടുത്ത കുട്ടികളില് നിന്ന് ഒരാളെ ചുമതലപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ ബ്രഹ്മപുത്ര ഏറ്റവും വലിയ നദിയാണ്. അങ്ങുതന്നെയാണ് മാതാവും പിതാവും എന്ന് ഇവരെത്തന്നെയാണ് പറയുന്നത്. ബാബ സ്വയം പറയുന്നു-നമ്മള് നടക്കുമ്പോഴും കറങ്ങുമ്പോഴും വളരെ സന്തോഷത്തോടുകൂടി ബാബയെ ഓർമ്മിക്കുന്നു. ഓർമ്മയിലൂടെ എത്ര ദൂരം കാല്നടയില് സഞ്ചരിച്ചാലും ക്ഷീണം അനുഭവപ്പെടില്ല. എത്രത്തോളം ഓർമ്മിക്കുന്നുവോ അത്രത്തോളം തിളക്കം കൂടിവരും. സന്തോഷത്തോടെ തീർത്ഥങ്ങളില് എത്ര ഓടിയോടിയാണ് മുകളിലേക്കു പോകുന്നത്, അതെല്ലാം ഭക്തിമാർഗത്തിലെ കഷ്ടപ്പാടാണ്.അതും ഒരു കളിയാണ്. ഇപ്പോള് നിങ്ങള്ക്കായി പകല് ഉണ്ടാകുന്നു. ശരി.

വളരെക്കാലത്തെ വേർപാടിന് ശേഷം കളഞ്ഞ് പോയി തിരികെ കിട്ടിയ കുട്ടികളെ പ്രതി മാതാവും

പിതാവുമായ ബാപ്റ്റാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണയും പുലർക്കാല വന്ദനവും. ആത്മീയ അച്ഛന്റെ ആത്മീയ കുട്ടികളുടെ നമസ്കാരം.

ധാരണയ്ക്കുള്ള മുഖ്യ സാരം:-

1. ബാബയോട് ഇങ്ങനെയുള്ള സ്നേഹം വക്കണം- സദാ ഒരു ബാബയിൽ തന്നെ ഒട്ടിയിരിക്കുക. രാത്രിയും പകലും ബാബയുടെ തന്നെ മഹിമ പാടണം. സന്തോഷത്താൽ ഗർഭം ഉണ്ടാവണം.
2. ഒരു ബാബയുടെ അവിദ്വിചാരി ഓർമ്മയിലിരുന്ന് സന്തോഷപ്രധാനമായി മാറണം. ഒരിക്കലും മിഥ്യജ്ഞാനിയായി മാറരുത്. ബാബയ്ക്കു സമാനം മധുരമായി മാറണം.

വരദാനം :- സാധനങ്ങളിൽ വശീഭൂതരാകുന്നതിനു പകരം അവയെ ഉപയോഗിക്കുന്നവരായ മാസ്റ്റർ രചയിതാവായി ഭവിക്കട്ടെ.

സയൻസിന്റെ സാധനങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിൽ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു -ഡ്രാമ അനുസരിച്ച് അവർക്ക് ഈ ടച്ചിംഗ് ലഭിച്ചതും ബാബയ്ക്ക് എപ്പോഴാണോ ആവശ്യം വന്നത് അപ്പോഴാണ്. എന്നാൽ ഈ സാധനം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടും അതിന്റെ വശപ്പെടരുത്. ഒരിക്കലും ഒരു സാധനത്തിന്റെയും പ്രഭാവത്തിൽ വരരുത്. മാസ്റ്റർ രചയിതാവായി മാറി രചനയിൽ നിന്ന് ലാഭമെടുക്കൂ. അഥവാ അതിന്റെ വശീഭൂതരായാൽ അത് ദുഃഖം തരും. അതുകൊണ്ട് സാധനം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടും സാധന നിരന്തരം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കണം.

സ്റ്റേഗൻ :- നിരന്തരയോഗിയായി മാറണമെങ്കിൽ പരിധിയുള്ള ഞാൻ, എന്റേത് എന്നതിനെ പരിധിയില്ലാത്തതിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യൂ.